

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Daniel Onaca

PARFUM
DE ETERNELE

100 poeme haiku tot în stil clasic

CORESI

Publishing House

WWW.CORESI.NET

*biografie –
născut în miez de noapte
pe-un colț de șervet*

Cuprins

5 HAIKU, ÎNTRE ORIENT ȘI
OCCIDENT

19 Metahaiku deschizător

1. Eternele de iarnă

23 Decembrie suedez

27 Trei poeme în cap de iarnă

30 Metapoeme caligrafice

33 Poeme de Bobotează

36 Trei poeme muzicale

- 39 Poeme cu albituri
42 Poeme între două lumi
45 Trei poeme rătăcite

2. Eternele de primăvară

- 51 Poeme cu vestitori
54 Poeme cu semănături
57 Poeme cu mistere
61 Trei poeme gustative
64 Trei poeme post festum
67 Trei poeme liliachii
70 Trei poeme la geam
73 Poeme gospodărești

3. Eternele de vară

- 79 Poeme rumegate
82 Poeme încetinite
85 Trei poeme estivale
88 Poeme insectivore
92 Poeme de vacanță
95 Poeme înfoliate
98 Poeme la roata morii
101 Poeme cu cormorani

4. Eternele de toamnă

- 107 Poeme copilăroase
110 Trei poeme recoltate
113 Trei poeme pipăite
116 Trei poeme căzătoare

119 Trei poeme desfoliate

122 Trei poeme sficioase

125 Trei poeme ludice

129 Poeme prevestitoare

132 Meta-haikuuri finale

Coperta: Leo Orman

Ilustrațiile: Mirona Mara

Respect pentru oameni și cărți

© 2018 WWW.CORESİ.NET, Coresi Publishing House SRL

Toate drepturile rezervate.

ISBN 978-606-996-265-7

Ediția digitală a prezentului volum poate fi accesată aici:

<http://ibooksquare.ro/Books/ISBN?p=978-606-996-266-4>

*Pentru mai multe informații privind această carte,
adresați-vă editurii CORESI Publishing House SRL:*

coresi@coresi.net.

www.coresi.net

www.LibrariaCoresi.ro

www.librarie.website

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ONACA, DANIEL

Parfum de eternele. 100 poeme haiku tot în stil clasic / Daniel

Onaca. - București : WWW.CORESİ.NET, 2018

ISBN 978-606-996-265-7

821.135.1

HAIKU, ÎNTRE ORIENT ȘI OCCIDENT

**Prof. Nusia Poghirc, Doctor în comunicare
— Université Paris II Panthéon-Assas —**

În poezia japoneză există un gen de creație de o surprinzătoare scurtime, un poem cât suflul unei respirații, trei versuri cu o lungime de 17 silabe (5-7-5). E vorba de poezia haiku, apărută spre sfârșitul Evului Mediu pe fundalul unei întregi mișcări estetice generate de filozofia budistă zen. În forma sa autonomă, acest gen se va dezvolta în secolul al XVII-lea în Școala Teikoku (1571-1653) sau Teimon, apoi în Școala Danrin care va promova inspirația liberă. Dar discutarea în mod constant a poeziei în termeni Zen a fost făcută pentru prima oară în China încă în secolul al XIII-lea de către Yan Yu. Se impune deci un necesitate o raportare la poezia chineză.

În secolul al XIII-lea, în China, sub influența budismului chan s-a născut o școală de critică literară care considera poezia ca pe o „întruchipare a contemplerii lumii de către poet și al propriului său spirit.”⁽¹⁾ Yan Yu susține că poetul, în calitatea sa de poet-chan ar trebui să atingă o stare a sufletului calmă și contemplativă. Când a atins acea stare, poetul poate spera să intuiască spiritul (shen) vieții, al naturii în poezia sa.

<i>Issa ku no</i>	<i>O cascadă mică</i>
<i>take mo oto shite</i>	<i>și totuși cât zgomot</i>
<i>yūsuzumi (Issa)</i>	<i>Câtă răcoare!</i>

„Calitatea supremă a poeziei rezidă într-un singur lucru - aceea de a pătrunde spiritul. Dacă poezia reușește în acest lucru, înseamnă că ea a atins culmea și nu poate fi depășită.”⁽²⁾ Deci Yan Yu considera că poetul trebuie să pătrundă cu imaginația în viața lucrurilor și să întrupeze esența lor, spiritul lor în poezie. Cu alte cuvinte, poetul n-ar trebui să-și afirme propria personalitate, ci să se identifice cu obiectul contemplării sale. De aceea Yan Yu, deși admite că poezia este legată de emoție, dezaprobă orice mani-

¹ Apud J. Z. Liu, *The Art of Chinese Poetry*, Chicago, University press, 1970

² Idem

festare excesivă a acesteia. „Cei mai slabi dintre ei strigă și gem folosind un limbaj grosolan”.⁽³⁾ Pentru el, poezia ideală este aceea care formează o reflecție, o imagine a lumii și care se aseamănă cu natura în ceea ce privește libertatea ei față de emoția personală, fără urme de construcție artistică conștientă. Poezia ar trebui să fie „precum ecoul în aer, reflecția lumii pe apă sau o imagine într-o oglindă.”⁽⁴⁾ Yan Yu privește poezia nu ca pe o învățătură morală, nici ca pe un exercițiu literar, ci ca pe o întrupare a viziunii poetului asupra lumii, sau cu alte cuvinte, „a lumii reflectate prin conștiința poetului.”

<i>Asagao ya</i>	<i>Pe frânghia fântânii</i>
<i>Tsurube terarete</i>	<i>S-a cățărat o floare</i>
<i>Morai mizu</i>	<i>De-acum vorbea de la vecin.</i>

Teoreticienii poeziei chan, respectiv zen, pun accent deosebit pe intuiție, subliniind importanța inspirației pe care o numesc „iluminare bruscă”, străfulgerare (în chineză tun wu, în japoneză satori), un alt termen împrumutat de fapt din budism. Ei consideră arta poeziei ca pe un secret care nu poate fi comunicat în cuvinte, ci va coborî asupra cuiva ca

³ Apud J. Z. Liu, *The Art of Chinese Poetry*, Chicago, University press, 1970

⁴ Idem